

skulde have den. Jeg vil derfor foreslaae, at vi stryge denne reisende Sæng=Inspecteur.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Lovudkastets Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 75 Stemmer.

Sfcherning: Jeg tillader mig at fremsætte det samme Forslag, som jeg gjorde med Hensyn til det foregaaende Lovudkast.

Dette Forslag fattes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 76 Stemmer.

Man gif derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: 1ste Behandling af Udskast til Lov om Lønninger for de under Justitsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd, med Undtagelse af selve Ministeriets Personale. (Lovudkastet findes i Anhang A, Spalte 445 ff.)

Sfcherning: Der er talt saa meget, og flere Gange blevet berørt Noget, som kan bringes i Forbindelse med dette Lovforslag, og det er at komme til at fastsætte Lønningerne for Herredsfogderne og andre med dem i Klasse staaende Embedsmænd og inddrage alle de Indtægter, hvormed de nu lønnes, under Statsindtægterne. Jeg troer, at det nu er det rette Dieblif at gjøre dette, da vi jo ansee det for en temmelig sikker Sag, at vi inden ganske saa Aar skulle have en Forandring med Hensyn til det hele Retsvæsen, at vi skulle have indført, lidt efter lidt idetmindste, Rævningesretter. Naar man altsaa nu strax fastsætter passende Lønninger for de dømmende Embedsmænd, det vil sige, for de kommende, — det skal jo ikke have nogen Anvendelse paa de

nærværende, med mindre man maatte ville udløse dem; det var da en anden Sag; men dertil skal ganske andre Forberedelser — saa vilde man lidt efter lidt faae til Raadighed for Statskassen en betydelig Indtægt, som vilde lette Dvergangen til den nye Retsordning. Bliiver man staaende ved at besætte Embederne under de samme Betingelser som nu, selv om man søger til, at den Paagjældende, der bliver ansat i Embedet, skal være forpligtet til at underkaste sig de Forandringer, som kunne følge af en Omordning af Retsstilstanden, saa vil man dog altid komme ind paa et meget vanskeligt Gebeet; thi medens den Paagjældende med Hensyn til Embedsforretningerne maa underkaste sig de opskillede Betingelser, er det ikke sagt, at han er pligtig at gjøre det ogsaa med Hensyn til Indtægterne; og om det ogsaa paa en vis Maade kunde siges, at han har overtaget Embedet paa denne Betingelse, vilde det dog altid være en vanskelig Ting at bringe til Udførelse, at en Mand, der havde i Embeds=Indtægt, f. Ex. 3 à 4,000 Rd., — og en saadan Indtægt er der ikke faa, der have — paa engang, som en af de yngre Dommere, kom til at lade sig nøle med, lad mig sige, den højere Lønning for en yngre Overretsdommer, altsaa 1,800 eller 2,000 Rd. Man vil altsaa skabe sig Forlegenheder ved at vedblive at gaae frem paa den nærværende Maade. Dersom vi derimod i dette Dieblif gaae ind paa at fastsætte Lønningen for dem, der fremtidigt blive ansatte i disse Embeder, saa er al Forleghed hævet for deres Bedkommende, og Forlegheden med Hensyn til dem, der ere ansatte i Fortiden, vil ikke være større. Det synes mig ganske simpelt, at noget Saadant blev optaget i denne Lov; det kan ikke skade Noget, og jeg kan heller ikke see nogen Vanskelighed i nogen Retning; — paa den Maade vare vi komne ud over dette Spørgsmaal.